

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 3Sfk/144/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7019200720
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Šabová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:7019200720.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Šabovej, PhD. a zo sudcov JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Michala Dzurdzika, PhD. v právnej veci žalobcu (sťažovateľ): Controlsystem SK s.r.o., so sídlom Karpatská 1, 040 01 Košice, IČO: 46 702 661, zast. JUDr. Jurajom Kulom, advokát so sídlom Mäsiarska 30, 040 01 Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101846149/2019 zo dňa 31. júla 2019, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6S/155/2019-73 zo dňa 19. mája 2022, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa zamietá.
- II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania

1. Daňový úrad Košice, pobočka Spišská Nová Ves (ďalej len „správca dane“) vykonal u žalobcu daňovú kontrolu na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty (ďalej aj „DPH“) za zdaňovacie obdobie október 2017, z ktorej vyhotovil Protokol č. 102618370/2018 zo dňa 17. decembra 2018. Na základe zistení z daňovej kontroly správca dane vydal rozhodnutie č. 100728979/2019 zo dňa 25. marca 2019 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým podľa § 68 ods. 5 a 6 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „Daňový poriadok“) určil žalobcovi rozdiel dane v sume 85.749,64 EUR za zdaňovacie obdobie október 2017. Zistenia správcu dane smerovali k nepreukázaniu dodania služieb za sprostredkovanie od spoločnosti Empire State, s.r.o. a k nesplneniu podmienok trojstranného obchodu v deklarovanom obchodnom reťazci podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „zákon o DPH“).

2. Žalovaný rozhodnutím č. 101846149/2019 zo dňa 31. júla 2019 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Vo vzťahu k dodaniu služby mal žalovaný za to, že (I) žalobca nespĺnil hmotnoprávne podmienky stanovené zákonom, (II) neunesol svoje dôkazné bremeno, (III) dohoda o sprostredkovaní bola účelovo vyhotovená a podpísaná osobou, ktorá nemala oprávnenie konať za spoločnosť, (IV) vzťahy so spoločnosťou, vo vzťahu ku ktorej malo sprostredkovanie smerovať, už existovali predtým, (V) zmluva nebola ekonomicky výhodná, (VI) sprostredkovanie nebolo preukázané a (VII) daň za služby nebola odvedená. K deklarovanému trojstrannému obchodu žalovaný uviedol, že žalobca nespĺnil všetky podmienky trojstranného obchodu v zmysle § 45 zákona o DPH.

II. Priebeh konania pred správnym súdom a jeho rozhodnutie

3. Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca správnu žalobu na Krajský súd v Košiciach (ďalej len „správny súd“), ktorou sa domáhal jeho zrušenia v spojení s prvostupňovým rozhodnutím a priznania náhrady trov konania. Žalobca vo vzťahu s neuznaním dodania služby namietal, že (I) správca dane

sa nezaoberal skutočnosťou, že DPH bola v Maďarsku zaplatená a nesprávne interpretoval výpoveď svedkyne, (II) žalovaný sa nezaoberal jeho odvolacími dôvodmi, (III) všetky doklady boli z jeho strany predložené a (IV) trval na tom, že k sprostredkovaniu obchodu došlo. K trojstrannému obchodu uviedol, že splnil všetky podmienky, ktoré mu ukladá § 45 ods. 1 zákona o DPH.

4. Žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe v podstatnom zotrval na argumentácii uvedenej v napadnutom rozhodnutí a navrhol, aby správny súd žalobu zamietol.

5. Žalobca vo svojej replike poukázal na to, že preukázal, že za tovar, ktorý bol predmetom trojstranného obchodu bola v Maďarsku riadne zaplatená daň a sprostredkovanie obchodu potvrdil samotný maďarský odberateľ. Uvedené potvrdenie bolo súčasťou odvolania. Žalobca následne na pojednávaní konanom dňa 7. októbra 2021 predložil správne mu list (Informácia k podaniu) zo dňa 21. mája 2018, ktorým mu žalovaný (Centrum podpory pre dane) poskytol výklad § 45 zákona o DPH.

6. Žalovaný vo vyjadrení k vyššie uvedenému podaniu uviedol, že z neho nevyplýva nesprávnosť postupu správca dane vo vzťahu k nesplneniu podmienok trojstranného obchodu. Zdaniteľné obchody, ktoré žalobca uviedol v riadku 35 daňového priznania, okrem položky 9, neboli vyfakturované a uvedené v riadku 36 daňového priznania, ale až v nasledujúcich zdaniteľných obdobiach. Z uvedeného je zrejmé, že v danom prípade nešlo o dodanie toho istého tovaru a žalobca nesplnil podmienky trojstranného obchodu. Žalovaný tiež poukázal na rozsudok správneho súdu sp. zn.: 6S/39/2018.

7. Žalobca vo svojom ďalšom vyjadrení zotrval na svojom právnom názore. Z odpovede žalovaného nevyplýva, že v prípade splnenia podmienok pre trojstranný obchod sa v daňovom priznaní uvádzajú údaje o nadobudnutí tovaru prvým odberateľom a o dodaní druhému odberateľovi v jednom zdaňovacom období. V § 45 zákona o DPH nie je uvedená podmienka, aby obchod prebehol v jednom zdaňovacom období. Ak žalobca vyplnil nesprávne daňové priznanie, žalovaný mal na to poukázať a nie nariadiť dvojnásobné zdaňovanie. K poukazu na iné rozhodnutie správneho súdu žalobca uviedol, že uvedené sa týkalo iného prípadu - dodanie tovaru s inštaláciou.

8. Správny súd rozsudkom č. k. 6S/155/2019-73 zo dňa 19. mája 2022 podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „SSP“) žalobu zamietol.

9. Vo vzťahu k neuznaniu dodania služby správny súd uviedol, že žalobné dôvody považuje za nekonkrétne a nedostatočné. Žalobca sa odvolával na ním uplatnené odvolacie dôvody, avšak SSP ukladá povinnosť žalobcovi konkretizovať dôvody žaloby, z ktorých musí byť zrejmé, z akých konkrétnych skutkových a právnych dôvodov považuje napadnuté výroky rozhodnutia alebo opatrenia za nezákonné (§ 182 ods. 1 písm. e) SSP). Konkrétne vymedzenie žalobných dôvodov je rozhodujúce z hľadiska určenia, čo konkrétne bude správny súd na základe podanej žaloby preskúmať, pretože správny súd je v tomto type konania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby (§ 134 ods. 1 SSP). Atribút konkrétneho vymedzenia žalobného dôvodu nespĺňa poukaz žalobcu na odvolacie dôvody uplatnené v odvolaní proti rozhodnutiu správca dane, pretože o týchto odvolacích dôvodoch už rozhodoval žalovaný v rámci odvolacieho konania. Povinnosťou žalobcu preto bolo formulovať žalobné dôvody tak, aby z nich bolo zrejmé, z akých konkrétnych skutkových a právnych dôvodov považuje rozhodnutie žalovaného (a to vrátane jeho záverov o odvolacích dôvodoch) za nesprávne, resp. nezákonné.

10. K námietke žalobcu o účelovosti a chybných interpretáciách výpovede svedkyne správny súd uviedol, že tak, ako to vyplýva aj z preskúmaného rozhodnutia žalovaného, táto dňa 15. decembra 2016 prevzala celý obchodný podiel v spoločnosti Empire State s.r.o., a to so všetkými záväzkami, pohľadávkami, zamestnancami, ako aj obchodnými zmluvami a ich dodatkami. Správny súd nezistil žiadne indície smerujúce k spochybneniu hodnotenia skutočností vo vzťahu k tejto svedkyňi a závery správca dane, ako aj žalovaného, a to aj zo vzťahu k hodnoteniu informácií, ktoré svedkyňa poskytla daňovým orgánom, považoval za preukázané. Správny súd sa stotožnil so záverom žalovaného, že deklarovaný dodávateľ nedodal služby sprostredkovania a žalobcovi nevzniklo právo na odpočítanie dane. Správny súd zdôraznil, že žalobca nepreukázal spôsobom vylučujúcim akúkoľvek pochybnosť sprostredkovanie zo strany deklarovaného dodávateľa, čím neuniesol dôkazné bremeno.

11. Vo vzťahu k nesplneniu podmienok trojstranného správny súd uviedol, že zákonné podmienky trojstranného obchodu ustanovené v § 45 zákona o DPH musia byť splnené kumulatívne, čo znamená, že nesplnenie čo i len jednej z nich má za následok neuznanie deklarovaných obchodov v tomto zjednodušenom daňovom režime. Správny súd tiež poukázal na to, že obchody, ktoré uviedol žalobca v zdaňovacom období október 2017 v riadku 35 daňového priznania (týkajúce sa položiek 1-8, 10-12), budú vyfakturované až v nasledujúcich zdaňovacích obdobiach. Práve z týchto dôvodov správca dane označené zdaniteľné obchody uvedené v riadkoch 35 a 36 neposúdil ako nadobudnutie a dodanie tovaru v rámci trojstranného obchodu podľa § 45 zákona o DPH a konštatoval, že v riadku 36 vykázal daňový subjekt dodanie vyššie o sumu 146.066,98 EUR. Správny súd tiež poukázal aj na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. 1Sžfk/81/2019.

12. Ako nedôvodnú súd vyhodnotil aj námietku žalobcu, že žalovaný sa v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia nedostatočne zaoberal zaplatením DPH z predmetných obchodov v Maďarsku, a to druhým odberateľom, resp. odberateľmi, pretože z obsahu administratívneho rozhodnutia žalovaného vyplýva záver, že predložené potvrdenia maďarských subjektov o podaní daňového priznania nesúvisia s preverovaným zdaňovacím obdobím október 2017, ale s inými zdaňovacím obdobiami, a to september 2017, december 2017, január 2018 a apríl 2018, teda sa netýkajú predmetného zdaňovacieho obdobia, a ani nepreukazujú splnenie podmienok trojstranného obchodu.

13. Správny súd poukázal aj na list žalovaného (Centra podpory pre dane) zo dňa 21. mája 2018, ktorý bol odpoveďou na žiadosť žalobcu o výklad § 45 zákona o DPH. Z obsahu poskytnutej informácie vyplýva, že prvý odberateľ uvádza údaje o nadobudnutí tovaru (riadok 35) a o dodaní tovaru (riadok 36) druhému odberateľovi za zdaňovacie obdobie, v ktorom bol tovar dodaný druhému odberateľovi, k druhej položenej otázke odpoveď žalobcovi poskytnutá nebola. Uvedená informácia podľa názoru súdu naznačuje, že prvý odberateľ uvedie údaje o dodaní tovarov (riadok 36) druhému odberateľovi v zdaňovacom období, v ktorom bol tovar dodaný druhému odberateľovi, avšak vzhľadom na vyššie uvedené závery a nutnosť kumulatívneho splnenia podmienok uvedených v § 45 zákona o DPH súd zastáva názor, že v kontrolovanom zdaňovacom období musí byť vykázané dodanie tovaru druhému odberateľovi v tom istom zdaňovacom období, ako prvý odberateľ tento tovar nadobudol, teda riadky 35 a 36 z podaného daňového priznania na seba musia nadväzovať.

III. Kasačná sťažnosť a konanie na kasačnom súde

14. Proti rozsudku správneho súdu podal v zákonnej lehote žalobca (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP a alternatívne navrhol, aby kasačný súd zrušil rozsudok správneho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo aby zmenil rozhodnutie správneho súdu tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie.

15. Sťažovateľ mal za to, že sprostredkovanie predaja riadne prebehlo, pričom k odvolaniu proti prvostupňovému rozhodnutiu predložil prehlásenie maďarského subjektu o tom, že predmetný predaj bol sprostredkovaný. Poukázal na citácie zo správnej žaloby a zdôraznil, že správca dane účelovo a chybne interpretoval vyjadrenia svedkyne a že mu boli predložené všetky potrebné doklady. Správca dane bol povinný zistiť nestranne všetky okolnosti o obchodných prípadoch, čo sa nestalo. Ku konštatovaniu správneho súdu, ktorý považoval uplatnené žalobné dôvody za nekonkrétne a nedostatočné sťažovateľ opätovne citoval zo svojej žaloby. V tomto smere uviedol, že sprostredkovaný tovar bol presne špecifikovaný v prílohách k odvolaniu proti rozhodnutiu správcu dane, sprostredkovanie prebehlo ešte v roku 2016 a osoba, ktorá obchod sprostredkovala bola v tom čase spoločníkom spoločnosti Empire. Sťažovateľ je presvedčený, že v žalobe nebolo potrebné opakovane špecifikovať všetky došlé a odoslané faktúry k sprostredkovaným strojom a jeho argumentácia bola postačujúca.

16. Sťažovateľ nesúhlasil s odkazom na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn.: 1Sžfk/81/2019, v ktorom súd uviedol, že nadobudnutie tovaru prvým odberateľom - sťažovateľom (riadok 35) nezodpovedá tovaru, ktorý sťažovateľ dodal svojmu odberateľovi. Vo vzťahu k predloženým potvrdeniam maďarských subjektov o podaní daňových priznaní, ktoré správny súd posúdil tak, že sa netýkali predmetného zdaňovacieho obdobia sťažovateľ uviedol, že správny súd bez ďalšieho uveril tvrdeniu správcu dane. Akcentoval to, že dodávateľské faktúry boli vystavené v inom zdaňovacom období, ktoré nebolo predmetom kontroly, avšak s týmito faktúrami sa správca dane oboznámil. Daňové priznania maďarských subjektov sú priložené z tých zdaňovacích období, kedy tovar bol skutočne vyfaktúrovaný a vzťahujú sa práve na ten tovar, na ktorý rozhodnutím správcu dane bola zaplatená daň aj druhýkrát. Vo vzťahu k splneniu podmienok trojstranného obchodu sťažovateľ uviedol, že nikde v zákone sa nevyskytuje podmienka, aby trojstranný obchod prebehol v jednom zdaňovacom období. Poukázal pritom na § 45 ods. 2 zákona o DPH, podľa ktorého ak sú splnené podmienky pre trojstranný obchod podľa ods. 1, prvý odberateľ nie je povinný platiť daň pri nadobudnutí tovaru z iného členského štátu a nadobudnutie tovaru u tejto osoby sa považuje za zdanené.

17. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zotrval na svojej doterajšej argumentácii a navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú.

IV. Posúdenie kasačného súdu

18. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP) a je prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 453 ods. 2 SSP) spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je nedôvodná.

19. V prvom rade kasačný súd poukazuje na to, že čo sa týka dôvodov kasačnej sťažnosti, túto možno odôvodniť tým, že správny súd porušil zákon, a to z taxatívne stanovených dôvodov - sťažnostných

bodov (§ 440 ods. 1 SSP). Sťažnostným bodom sa rozumie konkrétne porušenie práva, ktoré sťažovateľ vytýka napadnutému rozhodnutiu krajského súdu. Z uvedeného vyplýva, že dôvody kasačnej sťažnosti sa musia týkať právoplatného rozhodnutia správneho súdu. Správny súdny poriadok v ust. § 440 ods. 2 SSP vo vzťahu k sťažnostným bodom podľa § 440 ods. 1 písm. g) až i) zároveň špecifikuje, ako je potrebné sťažnostné body vymedziť. Kasačný súd na väčšinu väd konania a napadnutého rozhodnutia správneho súdu, ktoré sú obsiahnuté v jednotlivých dôvodoch kasačnej sťažnosti, neprihliada ex offio, ale sťažovateľ ich musí v kasačnej sťažnosti uviesť a právne odôvodniť.

20. Čo sa týka sťažnostného dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP, tento musí sťažovateľ vymedziť tak, že uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a zároveň uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia veci krajským súdom. Právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Pre vymedzenie sťažnostného dôvodu v zmysle § 440 ods. 2 prvá veta SSP je nevyhnutné, aby sťažovateľ konkrétne špecifikoval právnu otázku a uviedol, prečo zaujal správny súd nesprávny právny názor na jej riešenie (v tejto súvislosti viď napríklad uznesenie Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 10Sžk/36/2020).

21. Kasačný súd teda skúmal naplnenie podmienky uvedenej v § 440 ods. 2 SSP, podľa ktorého dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Uvedené ustanovenie vyžaduje, aby sťažovateľ v kasačnej sťažnosti priamo reagoval na právne posúdenie správneho súdu, čo sťažovateľ výslovne neurobil, ale len citoval zo správnej žaloby a zotrvával na tom, že preukázal splnenie všetkých podmienok trojstranného obchodu a odpočítania DPH. Kasačný súd preto zvažoval odmietnutie kasačnej sťažnosti podľa § 439 ods. 3 SSP. Keďže však sťažovateľ vecne namietal splnenie podmienok trojstranného obchodu, kasačný súd kasačnú sťažnosť neodmietol, ale ju vecne preskúmal. Na tomto mieste kasačný súd zdôrazňuje, že nie je úlohou správneho súdu, aby za sťažovateľa vyhľadával žalobné dôvody, resp. aby ich vyhľadával v odvolacom konaní. Rovnako tak nie je ani úlohou kasačného súdu, aby za sťažovateľa vyhľadával kasačné dôvody.

22. Nakoľko sťažovateľ neuviedol, v čom spočíva nesprávnosť právneho posúdenia vo vzťahu k dodaniu služby (sprostredkovania) a svoju procesnú obranu založil len na tvrdení, že všetky zákonné podmienky splnil, kasačný súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 437/2020, v ktorom Ústavný súd SR poukázal na zásadu zodpovednosti účastníka za ochranu svojich práv „vigilantibus iura scripta sunt“ (každý nech si stráži svoje práva), z ktorej vyplýva, že nedôslednú procesnú obranu sťažovateľa v riadnom konaní pred orgánmi verejnej moci nemožno dodatočne nahrádzať prostredníctvom ústavnej sťažnosti. Aplikujúc uvedenú zásadu do predmetného konania kasačný súd uzatvára, že bolo v plnej dispozícii sťažovateľa, aby si svoje práva dôsledne bránil s využitím zákonných prostriedkov. Sťažovateľ síce postupoval v zmysle príslušných právnych predpisov, avšak na svoju obranu nepoužil takú argumentáciu, ktorá by bola spôsobilá spochybníť závery daňových orgánov a správneho súdu.

23. V tejto súvislosti kasačný súd navyše poukazuje aj na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 377/2018, v zmysle ktorého: „Ústavný súd už judikoval (III. ÚS 401/09), že daňový subjekt má v daňovom konaní dve základné povinnosti: povinnosť tvrdiť a povinnosť svoje tvrdenia dokázať. Formálne sa obe tieto povinnosti realizujú tak, že daňový subjekt podá riadne vyplnené daňové priznanie (povinnosť tvrdiť), pričom spolu s ním predloží správcovi dane písomné doklady, ktoré je podľa právnych predpisov povinný viesť (dôkazná povinnosť). Takto si daňový subjekt splní svoje povinnosti v daňovom konaní, teda aj povinnosť dôkaznú. Ak však správca dane pri preverovaní uvedených písomných podkladov preukázateľne spochybní vierohodnosť, pravdivosť alebo úplnosť dôkazov predložených daňovým subjektom, potom možno konštatovať, že správca dane splnil svoju dôkaznú povinnosť a v takom prípade je opäť len na daňovom subjekte, či predložením alebo navrhnutím ďalších dôkazov vyvráti spochybenie jeho pôvodných dôkazov správcovi dane. Týmto spôsobom dochádza v procese dokazovania v daňovom konaní k presúvaniu dôkazného bremena medzi správcovi dane a daňovým subjektom, čo predstavuje praktické vyjadrenie kombinácie uplatňovania zásady vyhľadávacej a zásady prejednávacej.“

24. Pokiaľ ide o sťažnostné body, smerujúce k splneniu podmienok trojstranného obchodu kasačný súd sa v plnej miere stotožňuje so svojím rozhodnutím sp. zn.: 1Sžfk/81/2019. V tomto rozhodnutí dal kasačný súd sťažovateľovi odpoveď na to, prečo musia byť kumulatívne splnené podmienky ustanovené v § 45 zákona o DPH a prečo musí byť splnená podmienka, aby trojstranný obchod prebehol v

jednom zdaňovacom období. Ako kasačný súd v predmetnom rozhodnutí uviedol: „36. ..., že pokiaľ si chce uplatniť zjednodušený režim zdanenia prostredníctvom trojstranného obchodu, musí naplniť hmotnoprávne podmienky, ktoré zákon na takýto postup bezpodmienečne stanovuje. Teda sťažovateľ mal, tak ako sám uvádza v kasačnej sťažnosti, deklarovať trojstranný obchod pri jednotlivých dodaniach v zdaňovacom období, v ktorom bol tovar dodaný druhému odberateľovi, avšak pochopiteľne iba v prípade, pokiaľ boli splnené podmienky podľa § 45 zákona o DPH. Pokiaľ takto nepostupoval, nejedná sa o formálne pochybenie, ale nesplnenie zákonných podmienok na uplatnenie oslobodenia od dane pri trojstrannom obchode podľa § 45 zákona o DPH v zdaňovacom období október 2016, s konkrétnym následkom v podobe vyrubenia rozdielu dane z nadobudnutého tovaru. Z uvedeného dôvodu je správny záver krajského súdu, že na danú situáciu je poukazovanie na judikatúru SD EÚ neopodstatnené.“

V. Záver

25. Najvyšší správny súd dospel k záveru, že dôvody, ktorými sťažovateľ spochybňoval predmetné rozhodnutie správneho súdu boli totožné s námietkami, ktoré namietal už v správnom konaní i v žalobe, a s ktorými sa správny súd náležite vysporiadal. Kasačný súd zistil, že kasačná sťažnosť neobsahuje žiadne právne relevantné námietky, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku správneho súdu. Správny súd sa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

26. O náhrade trov kasačného konania kasačný súd rozhodol tak, že neúspešnému sťažovateľovi ich náhradu podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 SSP nepriznal a žalovanému ich náhrada zo zákona nevyplyva (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP).

27. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Pokiaľ si chce daňový subjekt uplatniť zjednodušený režim zdanenia prostredníctvom trojstranného obchodu, musí naplniť hmotnoprávne podmienky, ktoré zákon na takýto postup bezpodmienečne stanovuje. Teda sťažovateľ mal deklarovať trojstranný obchod pri jednotlivých dodaniach v zdaňovacom období, v ktorom bol tovar dodaný druhému odberateľovi, avšak pochopiteľne iba v prípade, pokiaľ boli splnené podmienky podľa § 45 zákona o DPH. Pokiaľ takto nepostupoval, nejedná sa o formálne pochybenie, ale nesplnenie zákonných podmienok na uplatnenie oslobodenia od dane pri trojstrannom obchode podľa § 45 zákona o DPH s konkrétnym následkom v podobe vyrubenia rozdielu dane z nadobudnutého tovaru. (sp. zn. 1Sžfk/81/2019)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.